

תיאטרון
באר-שבע

הדובדבנים

מאת:
אנטון צ'כוב

תרגום:
רועי חן

עיבוד ובימוי:
עידו ריקלין

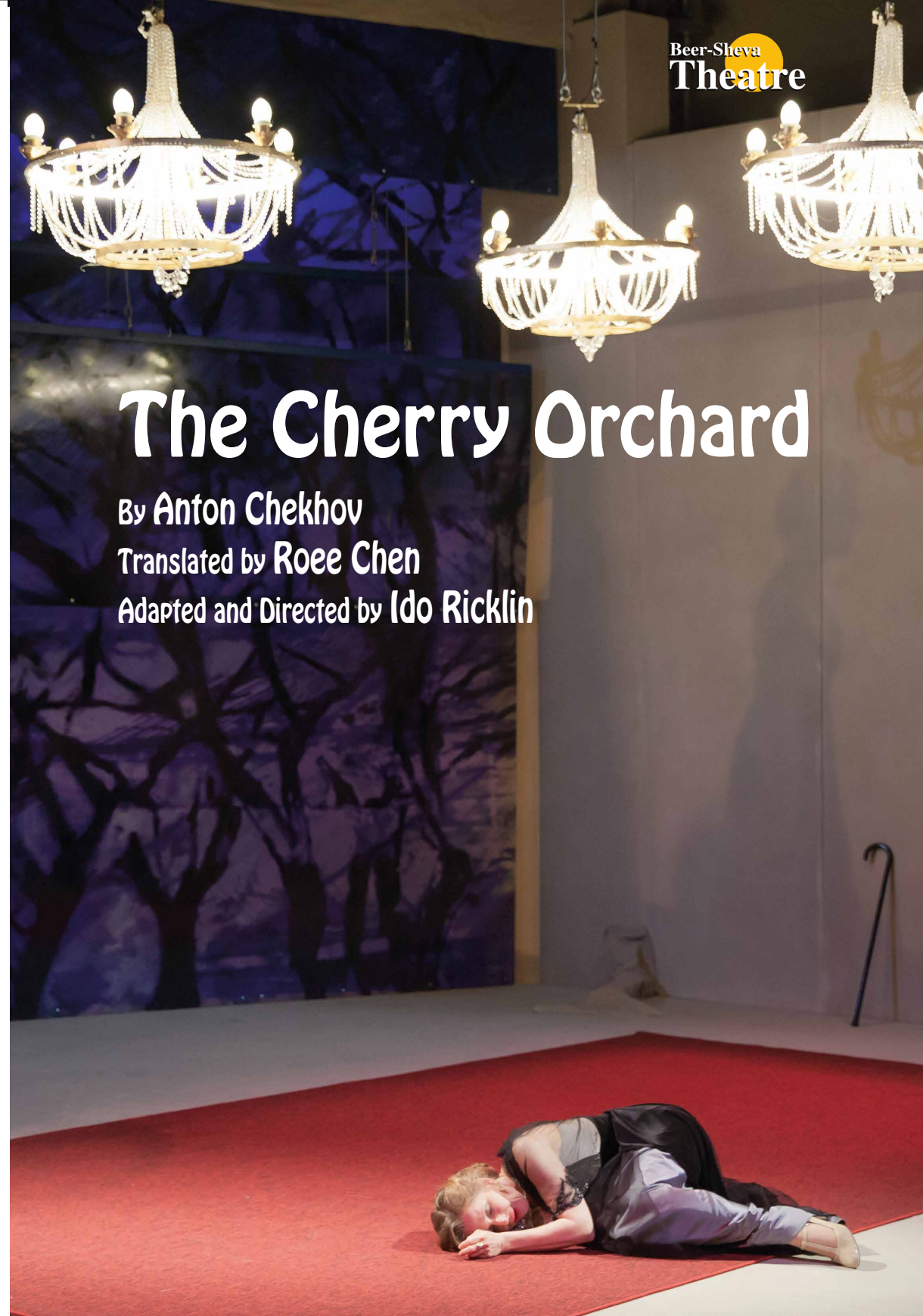
Beer-Sheva
Theatre

The Cherry Orchard

By Anton Chekhov

Translated by Roe Chen

Adapted and Directed by Ido Ricklin

הצגה ראשונה: 6/5/2017
משך ההצגה: שעה וארבעים דקות (ללא הפסקה)

עיצוב תוכנייה סטודיו יוכי לנג | צילום תוכנייה מעיין קאופמן | צילום תמונות שער אילן בשור
עיצוב שער פרופגנדה | ציור גוף מוטי שמש, המרכז הישראלי לאיירברש

תיאטרון באר-שבע במשכן לאמנויות הבמה באר-שבע, שד' יצחק רגר 41 באר-שבע טל: 4446626-80
כפשו אותנו ב-f www.b7t.co.il

מאת אנטון צ'כוב | תרגום רועי חן | עיבוד ובימוי עידו ריקלין
תפאורה איתן לוי | תלבושות סבטלנה ברגר | תאורה פליס רוס
מוסיקה דורי פרנס | תנועה מיטל (טולה) דמארי

שחקנים

שירי גולן - לובוב נייבסקאיה | ירון ברוזינסקי - ליאניד גאייב, אחיה
אביגיל הררי - אניה, בתה הצעירה | מעיין תורג'מן - וריה, בתה המאומצת
תום אבני - פטר טרופימוב, סטודנט | רועי אסף - לופאחין, איש עסקים
אורי זגורי - פישצ'יק, שכן | אורה מאירסון - פירס, משרת זקן | דני שפירא - נודד/פועל
הציטוטים מתוך השיר "ענן במכנסיים" מאת ולדימיר מאיאקובסקי, בתרגום עמנואל גלמן

תיאטרון באר-שבע נתמך על ידי
עיריית באר-שבע ומשרד התרבות והספורט

“זה רק אני בכל הבית” - על העיבוד | עידו ריקלין

“גן הדובדבנים” הוא מחזה על משפחה, על אהבה, על זיכרון - אבל גם, ולטעמי בעיקר, זהו מחזה פוליטי. ציכוב כתב על התערערות מעמדן של אליטות, ועל התגברות כוחן של קבוצות חדשות, המשתלטות על מוקדי הכוח וההשפעה. התהליך הזה קורה שוב, כמעט בכל פינה בעולם, וכמו אצל ציכוב - האליטות הישנות עדיין עיוורות לעצם קיומו של התהליך, מזלזלות ומכחישות את האיום, ובכך למעשה מרחקות את מפלתן.

בקריאה מקובלת של המחזה, לופאחין, “העשיר החדש”, הוא הכוח המשתלט על החברה הרוסית ודורס את הקודמים לו. אבל אותי עניין הכוח המהפכני שמייצג פטיה טרופימוב, הסטודנט. ציכוב שם בפיו של פטיה מונולוגים רווי אמונה ותקווה, חזון של עולם חדש ומאושר. אנחנו ממרחק של מאה שלמה, יודעים לאיזו אלימות ועריצות הובילה האידיאולוגיה המהפכנית. אנחנו יודעים גם מה צפוי לקפיטליסט כמו לופאחין, שבעידן הקומוניסטי הפך בתורו ל“אליטה קודמת”. יותר מזה, כעבור עשרות שנים, עם התפוררות הגוש הקומוניסטי, “עשירים חדשים” השתלטו שוב על החברה הרוסית.

כדי להבליט ולחדד את הנושאים הללו - התרוקנות כוחה של האליטה הישנה, והמאבק בין קפיטליזם מול קומוניזם על מהלך המאה העשרים כולה - הורדתי בעיבוד ארבעה מתוך חמישה המשרתים בבית האחוזה. נותר רק הישיש, פירס, שטוען גם במקור “זה רק אני בכל הבית”. בעיבוד החדש הדברים אינם טרונייה של ישיש נרגן, הם אמת לאמיתה.

השמטת הרביעה לא נעשתה לשם הקיצור, אלא כדי להפשיט מבני המשפחה כל שריד של כוח ומעמד - אין איש שיטרח סביבם, מלבד הישיש הנאמן, ובעיוורונם הם ממשיכים “להשמיש” כל אדם הנמצא בקרבתם. במחזה המקורי, לובוב מצווה על המשרת הנוכל לאסוף מטבעות זהב שהתפזרו. בעיבוד שלי היא שולחת את לופאחין, האורח העשיר, לאותה משימה. בחזרות עם השחקנים עלתה השאלה, האם זוהי השפלה נוספת מצד גברת כלפי בן-עבדים, או שזהו דווקא רגע בו לופאחין מפגין את מעמדו החדש כג'נטלמן, אדון בין אדונים? או את העובדה שעשיר אמיתי, הוא זה שאינו כוחל להרים שום מטבע שנפל? כך או כך, המשמעות המקורית השתנתה, ואיתה גם יחסי הכוחות בין הדמויות המרכזיות.

המהלך הזה איפשר לי גם “להוציא מהארון” את הדמות של גאייב. נדמה לי שב-1904, זמן כתיבת המחזה, היה ברור לכל מיהו ומהו הדוד הרווק המושבע. בעיבוד החדש גאייב קיבל טקסטים של המשרתת הקוקטית, המגדירה עצמה כ“יצור עדין” וגם את דבריו של המשרת החצוף, המתחנן שייקחו אותו לפריז, ומודה שהוא “פוחד כל הזמן”. דבריה של אניה אל הדוד “כולם אוהבים ומעריכים אותך” הפכו אצלי

ל“כולם יודעים מי ומה אתה, ובכל זאת אוהבים אותך”. הנערה הנלהבת של ציכוב הפכה בעיבוד לצעירה מפוכחת, שמביטה בסובבים אותה בלי פילטר סנטימנטלי. מכאן גם הפרשנות לצליל “המיתר הקרוע”, הנשמע בשמיים ומבשר אסון. בהפקה שלי זהו אחד משני רגעים בהם הזמן עוצר לרגע, ואנחנו, עם אניה, מביטים בשתי תמונות שהן עיקר המחזה - העולם הישן שדינו נגזר, והקונפליקט בין שני הכוחות שיניעו את “העולם החדש”.

דמות נוספת שהרחבתי את מקומה היא של הנווד הקבצן. במקור יש לו סצינה קצרצרה אחת, ונדמה שתפקידו רק להבליט את פורנותה של לובוב. אותי עניינה דווקא התגובה של וריה, הבת המאומצת, שצורחת מולו מבהלה. בהמשך המחזה כתב ציכוב סצינה בה וריה מאיימת להכות את אחד המשרתים שמזלזל בה. בהפקה שלנו, נטולת המשרתים, התאפשרה סצינה חדשה, סיוטית, בה וריה נפגשת שוב עם הקבצן, ועם סוג החיים שהיא חרדה מפניהם, חיים של חסרת-בית.

“גן הדובדבנים” נכתב ב-1904, אבל אני ממקם את העיבוד ואת ההפקה עשר שנים מאוחר יותר. אירופה נתונה במלחמת עולם, והמהפכה ברוסיה כבר בפתח. בהקשר הזה, השיבה של לובוב לפריז היא גורלית - אין ספק שהיא לא תחזור משם לעולם. האשה הזאת, המקסימה, הפרלטרטנית, מודה ברגע של אמת שהיא רוצה רק “לשכוח את עצמה”. תאוות החיים של לובוב נכנעת בנקודה זאת ליצר המוות וההרס העצמי, הדוחף אותה שוב ושוב אל “הגבר הלא נכון”. אין לי ספק לגבי החיים הצפויים לה בפריז, כאשר לא רק בית המשפחה שלה ייהרס - אלא המדינה שלה תיסגר בפניה לבלי-שוב.

בשנת 1914 נכתבה גם הפואמה הגדולה של ולאדימיר מאיאקובסקי, “ענן במכסיים”, חזון אפוקליפטי שמשלב שברון לב וזעם מהפכני. בהפקה שלנו פטיה קורא שלושה קטעים מתוך הפואמה. בכך רציתי לבשר, בסוף כל מערכה, על המהפכה המתקרבת ובאה, ובה “ימי החול ייצבעו כחגים בדם”. אף-אחד מהנוכחים על הבמה לא שומע את פטיה ברגעים הללו, אבל אנחנו, בני המאה העשרים ואחת, צריכים להקשיב לנבואות שלו. הן לא איבדו מתוקפן. השאלה היא רק - דמו של מי יישפך הפעם?

ההיסטוריה של גן הדובדבנים בתיאטרון הרפרטוארי:

- הועלה לראשונה בתיאטרון הבימה, ב-28 במרץ 1939.
- הועלה בשנית בתיאטרון הקאמרי, ב-20 ביולי 1966.
- הועלה בתיאטרון חיפה, ב-1 בפברואר 1975.
- הועלה בתיאטרון הבימה, ב-10 בדצמבר 1988.
- הועלה בתיאטרון גשר, ב-22 ביוני 2006.
- הועלה בתיאטרון החאן, ב-30 בספטמבר 2010.

דבר מעצב התפאורה | איתן לוי

על הבמה החשופה, מחולק מרחב המשחק בקו אלכסון ע"י צלליות כהות של גזעים וענפים, המוטלות על לוחות שקופים. אלו משנות פנים לעיתים ביופי החורש ואור שמש רגשני, המשחק בצורתן. לעיתים הן צלליות מרוסקות, כואבות, של עבר מפואר הנעלם בין כפות ידיהם של הדמויות הפועלות.

נמנעתי מלעצב, מבנה ארכיטקטוני, שימחיש את הפאר והעושר בו חיו דורות של אצילים, אדונים פיאודליים הבעלים והשולטים בחייהם של משפחות הצמיתים המעבדים את אדמותיהם. לובוב אנדרבנה רנייבסקיה - היא בתם של אלו. תחת זאת העדפתי לבטא זאת בפרטים, באביזרים ובריהוט. כך השתמשתי במוטיבים קישוטיים אשר איפנו פולקלור רוסי עוד מאמצע המאה ה-17, עד תחילת המאה ה-20.

מקור מלאכת היד והסגנון העיצובי בצמיתים אשר ברחו משדות האחוזות אל היערות - נזירים אספו אותם למנזר שם לימדו אותם את מלאכת ההכנה של כלי בית מעץ וצביעתם בטכניקה מיוחדת ובציור המאפיין את הסגנון הקרוי Khokhloma (הופיע לראשונה באזור המוכר היום - Koverninsky District). כלי בית, ריהוט, בסגנון זה, הפכו להיות פופולריים בשוקים, בבית המלוכה, ומבוקשים בבתי האצולה.

לכן מצאתי לנכון להדגיש את קישוט הרהיטים והשימוש בכלים אלו שנעשה ע"י הצמיתים והנזירים, בידיה של לובוב אנדרבנה רנייבסקיה, בת האצולה.

דומה הדבר בעיני לשימוש בכלי קפה בדויים, פינג'ן, מגש נחושת וכוסות חימר באירוח בבתים עמידים בארץ.

ציטוטים מתוך השיר "ענן במכנסיים" מאת ולדימיר מאיאקובסקי, בתרגום עמנואל גלמן

גִּידִים וְשָׂרִירִים עֲדִיפִים עַל תְּפִילָּה.

מָה - נְבַקֵּשׁ טוֹבוֹת מֵהַזְּמַן?!

אִישׁ-אִישׁ

מְשַׁלְּנוּ

אֶת מוֹשְׁכוֹת הָעוֹלָם

מִחֲזִיק בְּאֶגְרוֹף אִתָּן.

זֶהוּ הַדָּבָר שֶׁהֵבִיאָנִי לְצִלְיָה
בְּאוֹלְמוֹת שֶׁל פֶּטְרִבּוֹרְג, קִיִּיב, אוֹדֶסָה,

מוֹסְקָה :

אִישׁ לֹא הָיָה שָׁם

שֶׁלֹּא צָעַק:

"לְצֶלֶב!

לְצֶלֶב אוֹתוֹ כְּבָר!"

אֲנָשִׁים,

וְאֵלֶּה

שֶׁהֶעֱלִיבוּ, אֶתֶם

יְקָרִים לִי וְקָרוֹבִים כָּל-כָּךְ.

רְאִיתֶם
אִיךָ כָּלֵב לֹזֵק אֶת הַיָּד הַמְּכָה?!

אֲנִי -

הַנִּלְעָג כְּבִדְיָה אֶרְכַּת זָקֵן.
מוֹקִיּוֹן-הַשֶּׁבֶט הַבִּלְעָדִי,
רוֹאֵה

אֶת הַצּוֹעֵד מִבְּעַד לְהַרְרֵי הַזְּמַן,
אִין אִישׁ הָרוֹאֵה אוֹתוֹ מִלְּבַדִּי.

בְּמִקּוֹם בוֹ הָעַיִן אֵינָה מְצַלְחָה
לְרֹאוֹת עָרֵב-רֵב רָעֵב -
בְּעֵטְרַת שֶׁל קוֹצֵי מַהֲפָכָה
תְּפֹרֵץ שְׁנַת הַשֵּׁשׁ-עֶשְׂרֵה.

אֲנִטוֹן פֶּאָבְלוֹבִיץ' צ'יֹּכּוֹב | סוֹפֵר

אנטון צ'יכוב נולד בשנת 1860 בעיר הנמל טאגאנרוב אשר דרומית למוסקבה. בסתיו 1873, והוא בן 13 גילה צ'יכוב את התיאטרון כשצפה באופרטה של אופנובך "להלנה היפה". ההתרגשות והחגיגות באולם ועל הבמה, קסמו לצ'יכוב והצליחו להשכיח את חיי העוני של משפחתו. באותם ימים חלה בצפקת ומצבו הבריאותי התדרדר. רופא העיר טיפל בו במסירות ובחיבה רבה וצ'יכוב החליט להיות גם כן ביום מן הימים רופא. הדואליות הזו תלווה אותו כל חייו, כשיגדיר את מקצוע הרפואה כ"אשה" ואת עסוקו בתיאטרון כ"מאהבת".

מצבה הכלכלי של משפחת צ'יכוב הורע עד שנאלצו למכור את ביתם ונותרו חסרי כל. בעקבות המשבר עקרה המשפחה למוסקבה בתקווה למצוא עתיד חדש וטוב יותר. צ'יכוב עצמו נשאר בעיר הולדתו ועבד למחייתו כמורה פרטי, עד ש-1879 נסע גם כן למוסקבה והחל ללמוד רפואה. על-מנת לעזור בפרנסת המשפחה, החל לפרסם בשם בדוי, סיפורים בכתבי עת הומוריסטיים ועד מהרה פרסם למעלה מ-129 סיפורים, מסות ורשימות.

בשנת 1884 חלה צ'יכוב בשחפת והוא כבר רופא. במקביל המשיך לכתוב את סיפוריו ופיתח את קשריו החברתיים בעולם הספרות והתיאטרון. את מחזהו השני "איבנוב" כתב כהתרסה נגד מבוכת המשכילים נוכח מדיניות הדיכוי של הממשלה, והתדרדרות המצב החברתי ברוסיה. המחזה הועלה במוסקבה ב-1887, אך נכשל בעיקר לנוכח העובדה שהשחקנים לא זכרו את הטקסט. נחמה מסוימת מצא צ'יכוב בתגובות החמות של הקהל בעקבות פרסום הנובלה "הערבה". הביקורת היללה ושיבחה את הכותב המוכשר, ואף השוותה אותו לגוגול. שנתיים לאחר מכן בפטרבורג הועלה בשנית המחזה "איבנוב", והפעם זכה להצלחה כבירה.

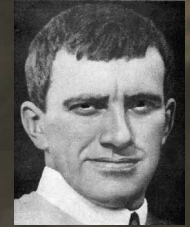
ב 1889 כתב צ'יכוב במקביל את הסיפור "מעשה משעמם" ואת המחזה "שד היער". ההצגה הועלתה במוסקבה אך ספגה ביקורת קשה שבעקבותיה החליט צ'יכוב לגנוז את המחזה ולנטוש את כתיבתו הדרמטית (לימים ישמש לו "שד היער" כחומר גלם למחזה "הדוד וניה").

מאוכזב מן הביקורת יצא צ'יכוב למסע וביקר בין היתר בפריס. בדרכו חזרה לרוסיה החליט להתעכב במושבות העונשין שבסאחאלין, על-מנת לערוך מחקר פרטי על האסירים המתגוררים במקום ועל משפחותיהם. העול ושירות הלב שזה התנהלו החיים במקום חרו לו, בעיקר לנוכח היותו עד למקרים רבים של התעללות וסאדיזם, עם שובו לרוסיה הוא משתקע בכפר ולמרות היותו סופר מפורסם הוא ממשיך לטפל כרופא באיכרי המחוז. בתקופה זו כתב את המחזה "השחף". ההצגה הועלתה לראשונה בתיאטרון אלכסנדרינסקי שבפטרבורג ב 17 באוקטובר 1896. ההצגה נחלה כשלון חרוץ, הקהל השתולל מבוז ומזעם. צ'יכוב נשבע בשלישית, כי לעולם לא יכתוב או יציג מחזה. נחוש בדעתו הוא מקבל מידידו נמירוביץ-דאוֹנְצ'יֹנְקוֹ אגרת ובה בקשה להעלות את "השחף" בתיאטרון האמנותי של מוסקבה, שאותו ייסד עם סטניסלבסקי. צ'יכוב משתכנע וב 17 בדצמבר 1898 עלתה ההצגה וזכה לביקורות נלהבות. מצבו הבריאותי של צ'יכוב מתדרדר מאוד באותן שנים, אך הצלחתו עולה ומשגשגת. הוא מתאהב בשחקנית התיאטרון אולגה קניפלא, וכותב ללהקה את המחזות "הדוד וניה" ו"שלוש אחיות". את מחזהו האחרון "גן הדובדבנים", כתב כמעט על ערש דווי. ההצגה הועלתה במוסקבה ב 17 בינואר 1904, יום הולדתו הארבעים וארבע של צ'יכוב ויום ציון עשרים וחמש שנה לפעילותו הספרותית. חולה ותשוש גררו אותו לבימת התיאטרון כשהוא מוקף בשחקנים, בניציגיהן של האגודות הספרותיות החשובות ביותר במוסקבה, ובקהל שמילא את האולם עד אפס מקום והריע לו.

ב 2 ביולי 1904, נפטר.

אנטון ולדימיר מאיאקובסקי | משורר

נולד ב-1893.

משורר, מהבולטים בפוטוריסטים הרוסים של ראשית המאה ה-20. מאיאקובסקי נולד בגאורגיה, כילד השלישי להוריו, שהיו צאצאי קוזאקים. בגיל 14 לקח מאיאקובסקי חלק בהפגנות סוציאליסטיות בעיר כותאיסי. לאחר מותו הפתאומי של אביו ב-1906, עברה משפחתו - אמו ושתי אחיותיו - לגור במוסקבה.

במוסקבה נמשך מאיאקובסקי אחר ספרות מרקסיסטית ואף השתתף בפעילויות אחדות של מפלגת הפועלים הרוסית הסוציאל-דמוקרטית (РСДРП). לאחר מכן היה לחבר בה (בולשב'יק). ב-1908 עזב את בית הספר היסודי, לאחר שאמו התקשתה לשלם את שכר הלימוד. בתקופה זו נאסר מאיאקובסקי שלוש פעמים, בעונן פעילות פוליטית חתרנית נגד המשטר, אך מפאת גילו הצעיר ניצל מהגליה. ב-1909, בימי הבדידות שעברו עליו בכלאו שבמוסקבה, החל מאיאקובסקי לכתוב שירה, אך שיריו הוחרמו. לאחר שחרורו המשיך לפעול בתנועה סוציאליסטית. בתקופה זו החל ללמוד בבית הספר לאמנות במוסקבה ושם הכיר, לראשונה, חברים בתנועת הפוטוריזם הרוסי.

"ענן במכנסיים" (1915) הייתה פואמה בת ארבעה פרקים - ארבע זעקות "הלאה!" כלפי סדר החיים הישן: "הלאה אהבתכם!", "הלאה אמונתכם!", "הלאה משטרכם!", "הלאה דתכם!".

בנובמבר 1917 שהה מאיאקובסקי בסמולני, פטרוגרד, ושם היה עד להפכת אוקטובר. בעטה זו הצטרף בלהט ובהתלהבות למהפכה והחל לחבר שירי תעמולה מהפכניים, כגון "צעידת-שמאל". בשנים שלאחר מכן נשאה מרבית שירתו אופי מהפכני.

אין ספק כי תרומתו של מאיאקובסקי איננה מוגבלת לתחומי השירה הסובייטית בלבד. עם השנים, נחשב כנציגה המובהק של השירה הסובייטית, אך באופן רחב יותר הוא אף שינה את תפיסת השירה בתרבות המאה ה-20 כולה. הוא השפיע על רבים ממשוררי המאה העשרים, ובמיוחד על אנשי השמאל הפוליטי. בין השאר, הושפעו ממנו אלכסנדר פן ואברהם שלונסקי, אשר אף כונו, בפי מתנגדיהם, "מאיאקובסקים קטנים".

מעמדו המעורר, ואהבה נכזבת שנכווה בה, הביאו לכך שבערבו של ה-14 באפריל 1930, התאבד מאיאקובסקי בירייה ללבו.

מאיאקובסקי נקבר בבית הקברות *Новодевичье на дубице* אשר במוסקבה. שמו של המקום בו נולד שונה, לכבודו, ל"מאיאקובסקי". לאחר מותו של סטלין, נפוצו שמועות על פיהן מאיאקובסקי לא התאבד אלא נרצח בפקודת סטלין. בשנות ה-90 של המאה העשרים, כשנחשפו מסמכי הק.ג.ב., היו תקוות שתתברר האמת בסוגיה זו, אולם דבר לא נתגלה. השאלה נותרה עומדת בעינה.

למאיאקובסקי לא היו ממשיכים בתחום השירה בין המשוררים הרוסיים, וסגנונו לא נבחן או פותח כיאות. יחד עם זאת, מאיאקובסקי השפיע לא מעט על שירת המאה ה-20, והיה המשפיע ביותר מבין הפוטוריסטים בליטא.

על-שמו קרוי תיאטרון מייקובסקי המפורסם במוסקבה.

בואו המרעבים,
המזיזים,
הכנועים לכל,
החמוצים בזהמתם.

בואו
כדי שמי החל
יצבעו כחגים בדם!
הארץ תזכר באיום סכין
את מי לבזות רצתה!

הארץ
שמרבה להשמין,
כי רוטשילד אוהב אותה.

בלהט היריות
נראה דגלים מתנוססים
כמו בכל חג הגון ורם -
הניפו גבה, עמדי פנסים,
את גזיות הסוחרים זבות הדם.

יליד תל-אביב, 1980. סופר ומתרגם, דרמטורג תיאטרון גשר. מחבר הרומן סוסי הדיו וקובץ הסיפורים תל של אביב (הקיבוץ המאוחד). תרגומיו מרוסית שראו אור: "אני אוהב לשבור לאנשים את הפרצוף!" מאת חארמס, "סיפורי קולימה" מאת שלאמוב, "שדרות אפלות" מאת בונין, "אנשים עלובים" מאת דוסטויבסקי, "טרגדיות קטנות" מאת פושקין. מאז שנת 2007 משמש כמחזאי הבית בתיאטרון גשר המציג את תרגומיו, עיבודיו ומחזאות פרי עטו. בין עבודותיו: "אני דון קיחוטה", "הדיבוק", "מסעות אודיסאוס", "רוח התיאטרון", "אנטי", "יונה ונער", "דון ז'ואן", "הנסיכה איבון", "סונטת קרויצר", "שש דמויות מחפשות מחבר", "רביזור", "שונאים, סיפור אהבה", "שורץ וחיות אחרות", "וריאציות לתיאטרון ולתזמורת", "גן הדובדבנים", "לילות לבנים" ועוד.

עידו ריקלין | מעבד ובמאי

יליד ישראל, 1966. בוגר תלמה-ילין, ו-Central School of Speech and Drama, לונדון. כתב וביים - תיאטרון באר-שבע: "הרוזן ממונטה כריסטו" (זוכה פרס התיאטרון 2009), "הגיבן מנוטרדאם", "רוחות", "עפיפונים". תיאטרון הספריה: "הלילה הקצר ביותר בשנה", "אובססיה", "פנטזיה". כמו-כן ביים - הבימה: "מחלת נעורים", "רוקדים בלונאסה", "השושנה המקועקעת". תיאטרון באר-שבע: "פילדלפיה אני בא", "פרלוד לנשיקה", "הפסנתר של ברטה", "המון רעש על לא כלום", "גלילאו". בית ליסין: "היורשת". הקאמרי: "עולמה של איימי", "יום במותה של ג'ו", "ציפור שחורה". המדיטק: "כטוב בעיניכם". התיאטרון הלאומי הגרמני: "חלום ליל קיץ". דארמשטט: "אנה גלקתיה". היידלברג: "רומיאו ויוליה". בית האופרה של בראונשווייג: "שתיקתו של ברוך". באופרה הישראלית ביים את האופרות "האדונית והרוכל" ו"שיץ". מחזותיו לילדים - המדיטק: "אמיל והבלשים", "אורה הכפולה", "הכיתה המעופפת", "מומו", "היידו". תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע: "מלכת השלג".

איתן לוי | תפאורה

מעצב השותף לעשרות הפקות, בתאטרון קולנוע אופרה, דרמה בטלביזיה. עיצב בארץ בגרמניה אנגליה ודנמרק. בוגר ביה"ס לאמנות, ווימבלדון, לונדון Wimbledon School of Art, London. מלגת השתלמות בתיאטרון הגרמני מטעם מכון גטא. מלגת השתלמות Silver Cup Studio NY. פרס העיצוב הטוב ביותר להפקות "עקידה" ו"רעולים", פסטיבל עכו לתיאטרון. הפרס על שם משה שטרנפלד, על הישגים בעיצוב הבימה לתיאטרון, לעיצוב יוצא הדופן להצגה "הרציף המערבי" מאת קולטס תיאטרון באר-שבע. פרס האקדמיה הישראלית לקולנוע על-הישגים מקצועיים ועל עיצוב הסרטים "החולמים" עץ הדומים תפוס". פרס האקדמיה לעיצוב הטוב ביותר לדרמה טלוויזיונית: "הבורר", "נבלות", "ילדי ראש הממשלה". בין עבודותיו - אופרה - "דון קרלוס", "סיפורי הפמן", "אדיפוס המלך", "הבן יקר לי". קולנוע - "לך חיה ותהיה" (זוכה בפסטיבל ברלין וסזאר הצרפתי) ביקור התזמורת - (זוכה לתהילה ופרסים ברחבי העולם), "מסעה של האנה" (קורפ. ישראל גרמניה), "יולה תומא" - "עירוב מר" - (טלוויזיה הגרמנית), "פנסיון פראכט", "חטאים". טלוויזיה - "פרצוף פוקר", "יחפים", "מסכים", "פאודה". תיאטרון - בית ליסין: "גן עדן דרום", "קול קטן". הקאמרי: "גורודיש", "שינדלה", "השחקן". החאן הירושלמי: "נוף ילדות", "שמייס", "נדל"ן", "חטא". הבימה: תל-אביב הקטנה, "קדיש לנעמי", "מאמי", "ארטון", "פרורים". תיאטרון חיפה: "אירמה לה דוס", "הדוכסית מהמאלפי", "שלוש מסיבות". תיאטרון האנסמבל הרצליה: "הטענה של דון קיחוטה", "דצמבר". פסטיבל ישראל: "בן ממשיך". תיאטרון באר שבע: "עפיפונים" (מועמד לפרס האקדמיה לתיאטרון לעיצוב הבימה). תערוכות - תערוכות יחיד: "זהות גנובה", "מחיקה", "ראיתי את סופרמן מנסה לעצור מוניט". תערוכות קבוצתיות: "בעקבות קדיש לאלן גינסברג", "אומנות נטו", "הארה תיאטרונית", "אומנות בהשראת אומנויות המופע".

סבטלנה ברגר | תלבושות

בוגרת ביה"ס ע"ש גרקוב (רוסטוב, רוסיה), והחוג לתיאטרון באוניברסיטת תל-אביב. בין עבודותיה בעיצוב תפאורה - תיאטרון באר-שבע: "גרין מייל", "רומיאו ויוליה", "רוחות", "רק אתמול נולדה", "למה לא באת לפני המלחמה". תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע: "מלכת השלג". תיאטרון הבימה: "קוריוולאנס". תיאטרון החאן: "הנשים עליזות מוינדזור", "דוד ואניה", "החולה המדומה", "חוקר פרטי", "גן הדובדבנים", "הנסיכה האמריקאית", "אהובת הדרקון", "אותלו", "מצליחים", "נישואים", "קיץ", "אושר", "צל חולף". תיאטרון גשר: "הלילה ה-12". תיאטרון חיפה: "איש הכריות", "מחיר הכבוד", "משהו למות בשבילי". תיאטרון בית ליסין: "עקר בית", "מדליה להרי". תיאטרון הקאמרי: "עד לא ידע". מדיטק: "הכיתה המעופפת", "מומו", "אמיל והבלשים", "יותם ויעלי", "ספר הג'ונגל". ידישפיל: "אלוהים אדם ושטן". עיצוב תלבושות - תיאטרון באר-שבע: "עפיפונים", "אבודים ביונקרס", "הרולד ומוד", "הגיבן מנוטרדאם", "טירונות בלוז", "בין חברים". תיאטרון הבימה: "קוריוולאנס", "מירלה אפרת", "פירורים", "ארטון" ו"טנגו". תיאטרון גשר: "שונאים-סיפור אהבה". תיאטרון חיפה: "שלוש מסיבות", "אירמה לה דוס", "המקום ממנו באתי". ידישפיל: "אהבה אחרונה", "חזן מווילנה", "ילדי הצל". תיאטרון אורנה פורת: "הברווזן המכוער". זוכת פרס הבמה לילדים ונוער לשנים 2008-2009 ("אמיל ובלשים").

פליס רוס | תאורה

עיצבה תאורה להצגות תיאטרון, אופרה מחול Installations+site specific. בין עבודותיה בתיאטרון - תיאטרון בית ליסין: "מקווה". תיאטרון הקאמרי: "החגיגה". תיאטרון הבימה: "הכסאות", "אנה קארנינה" (בשיתוף עם תיאטרון באר-שבע, זוכת פרס התיאטרון על עיצוב תאורה לשנת 2007). תיאטרון החאן: "מידה כנגד מידה". תיאטרון באר-שבע: "המתחזה", "איפיגניה באאוליס" (זוכת פרס התיאטרון על עיצוב תאורה 2012), "רוחות", "בית ברנדה אלבה", "קומדיה סקסית בליל קיץ", "הורים אינמיים". תיאטרון חיפה: 4.48 פסיכזה (זוכת פרס התיאטרון לשנת 2015 - עיצוב תאורה). בין עבודותיה בחו"ל - בתיאטרות שונים בפולין: "קרומ", "מטהורים", "פסיכזיס 4.48", "הדיבוק", "ריציד II", "מלאכים באמריקה". בתיאטרון שאובינה בברלין: "בג'ונגל הכרך". בשאושפיל בבון: "בעקבות הזמן האבוד". בשאושפיל של הנובר: "מקבת". בתיאטרון Toonelgroep אמסטרדם: "מאדאם דה סאד". בתיאטרות שונים ביוון: "אייאקס", "הבכחיאי", "Lithi". בתיאטרון Odeon בפריז: "חשמלית ושמה תשוקה", "פדרה". כמו כן, עיצבה תאורה לפסטיבלים ולהקות מחול בארץ, אירופה ודרום קוריאה. בין עבודותיה באופרה - האופרה הישראלית: "המדיום", "מסע אל תום האלף". האופרה הלאומית של ורשה: "דון ג'ובאני", "אותלו", "מלכת פיק", "המלך אובו", "דון קרלוס", "ווצק". האופרה הלאומית וושינגטון די.סי: "אנדרה שנייה". אופרה דה פריס: "אפיגניה בטאוריס", "מקרה מקרופוליס", "המלך רוגר", "פארסיפל". האופרה במינכן: "אוניג'ין", "האישה ללא צל". אופרה ריאל במדריד: "פופיה ונרונה", "אלקטיס". אופרה לה-מונה בריסל: "מדיאה", "מקבת", "לולו". שטאטסאופרה ברלין: "דרכו של הולל". Third world Bunfight קייפטאון, דרום אפריקה: "מקבת". "ווציק" באופרה הלאומי של הולנד. אופרה באנטוורפן- מקרה מקרופוליס.

מימין לשמאל: איתן לוי, פליס רוס, סבטלנה ברגר, עידו ריקלין, טולה דמארי, ימית אטיאס

כתב מוזיקה להצגות במרבית התיאטראות בארץ. לאחרונה - "כוכבים תועים" בתיאטרון היידישפיל. בתיאטרון באר שבע כתב מוזיקה להצגות "הביצה", "המון רעש על לא כלום", "הרוחן ממונטה כריסטו", "גלילאו", "הגיבן מנוטרדאם", "קומדיה סקסית בליל קיץ", "עפיפונים".

ערך והלחין ערבי ספרות ושירה שונים, ביניהם "פלובר", "פניו של אבות ישרון", "כיוון שאני בסביבה" (משירי נתן זך), "המסע לירושלים", "מנגינות מוזרות", "השעות הנוספות - שירי חזי לסקלי", "צריך קטן" - שירים לילדים של לאה גולדברג בביצוע דורון תבורי. בפסטיבל ישראל 2002 הלחין את "משורר בניו יורק" - יצירה לתזמורת סימפונית, מקהלה וסולנים לפי שירים של לורקה.

הלחין והקליט את מחזור השירים YES למלים של אי. אי. קאמינגס, עם דורון תבורי. ערך וניהל מוזיקלית את המופע "רגל על גרוש", מיצירות המלחין מרק בליצשטיין. בפסטיבל המשוררים במטולה 2016 ביצע יפתח מזרחי מחזור שירים חדש שהלחין לשירי אנקריאון בתרגום שמעון בוזגלו. כמו כן מתרגם מחזות.

ימית אטיאס | עוזרת במאי

בוגרת "בית צבי" בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה.

זוכת מלגות: אלי ליאון 2008, ניורה ושמואל רודנסקי 2008, עדנה פלידל 2009, דייוויד מרסר 2010, נאוה שאן 2011.

תיאטרון - "דוניה רוסיטה הרווקה", "פשעי הלב", "בוץ", "תמונות ציד מבואריה תחתית", "ילדי השמש", "ערב אריות ואופרטות איטלקיות", "סינדרלה", "רווקים ורווקות", "שלוש מסיבות". תיאטרון הספרייה: "פרק ב'", "מרוב אהבה-ערב ממערכוני ושיריו של יוסי בנאי. "חיפזון וזהירון" HOT VOD YOUNG. תמונע: "חומר למחשבה", בימאית שותפה. תיאטרון גושן: "מתחיל בבום נגמר בטראח". "רובינזון קרוזו באי", מפיקה בפועל. בית צבי: "מיקה שלי", ע.במאי+ ניהול הפקה. פסטיבל עכו' 2015: "כל הכבוד!" זוכת פרסי האנסמבל, השחקן והכתיבה- מפיקה בפועל. "האסופית", ע.במאי. "חתול תעלול", ע.במאי + דבר 2. תיאטרון באר שבע: "עפיפונים", ע.במאי. תיאטרון השעה: "הכוכבים של סבא", ע.במאי. הבימה: "אזויטה", מנהלת הפקה, "בוסתן ספרדי", מנהלת הפקה. מותק של פסטיבל, בימאית משנה. "ישראלה", בימאית.

טלוויזיה - "מותק של פסטיבל יוצאים לדרך הסרט", בימאית משנה. "שעת סיפור פפיון", בימאית.

טולה דמארי | תנועה

שחקנית, כוריאוגרפית, יוצרת. בוגרת בית הספר הגבוה לאומנויות הבמה "בית צבי". בימוי - תיאטרון הרוח: "רוח היער". תיאטרון לילדים ולנוער באר-שבע: "מעשה בכוכב שנפל לשולית". פרויקט דור האחד: Transforum Experience.

הדרכת תנועה במחזות - תיאטרון הקאמרי: "ימי שלישי עם מורי", "מי מפחד מוויגינייה וולף". תיאטרון באר-שבע: "עפיפונים". בית צבי ותיאטרון הסיפרייה: "הערב אימפרוביזציה", "נשות טרויה", "נשף הגנבים", "קוויאר ועדשים", "טרפורד טנזי", "הבקחות", "איפגניה באוליס". תיאטרון הסימטה: "הלילה הקצר ביותר בשנה". כוריאוגרפיה-תיאטרון הקאמרי: "סאלה שבת", ערבים מוסיקליים שונים. תיאטרון הבימה: "כמעט נורמלי", "מירלה אפרת". תיאטרון היידישפיל: "האוצר של נפוליאון", "מונולוגים מהקישקע", "שני קונילמל". תיאטרון הספרייה: "שרים סינטרה וחברים", "פאל ג'ואי", "צלילי רוג'רס והמרשטיין", "איך להצליח בעסקים", "מרוב אהבה" - לזכר יוסי בנאי, "גברתי הנאוה", "סיפור אהבה", "אחים בדם", "אסופית". יורם לוינשטיין: "קומפני". תיאטרון הקיבוץ ותיאטרון מופע: "מלך החיות". תיאטרון המדיטק: "נחמן", "פרפרים בבטן". תיאטרון הקיבוץ ותיאטרון גושן: "פרח נתתי לנורית". תיאטרון ארצי לנוער: "בייגלה".

הוראה - מורה לתנועה בבית ספר "בית צבי", מורה לאשטנגה יוגה.

שחקנית תיאטרון הקאמרי בין השנים 2006-2011 ובימים אלו שחקנית תיאטרון המדיטק. ממייסדי פרויקט דור האחד - פרויקט שמבקש לכונן תרבות מבוססת ערכי שלום, חמלה ואחדות.

תום אבני | פטר טרופימוב

יליד 1986.
 תיאטרון באר-שבע: "טירונות בלוח", "איזה יופי", "רומיאו ויוליה", "הרולד ומוד", "חתונת הדמים".
 תיאטרון בית ליסין: "ספר הגיוגל". תיאטרון הספרייה:
 אופרת הרוק "רנט". התיאטרון המסחרי: "מלך סיאם",
 "תום סוירר", "אלאדין", "זורר".
 קולנוע - "החטאים", סרטו של אבי נשר.
 טלוויזיה - "אורים ותומים", "24/7 תום אבני",
 "השמינייה" עונה 2 ו-3, "האלופה" עונה 2, "בובות",
 "האי" עונה 2, "לא תדעו עוד צער" (סרטה הקצר של
 סיגל אבין שזכה בפרס הראשון בפרויקט 48 שעות
 הבינלאומי), "סברי מרנן" עונות 1,2,3. "שלטון הצללים"
 (שתעלה בקרוב בהוט).
 מתרגם מחזות ביניהם: "שבתים", "RED".

רוני אסף | לופאחין

בוגר הסטודיו למשחק של ניסן נתיב בתל אביב. במהלך
 לימודיו זכה במלגת הצטיינות מטעם קרן התרבות
 אמריקה - ישראל. שירת בתיאטרון צה"ל.
 בתיאטרון באר-שבע: "איזאבלה", "המדריך לחיים
 הטובים", בתאטרון הקאמרי: "ע' 17" ובהצגת היחיד
 "הילד" (שגם ביים). בתיאטרון הבימה בהצגה "הקמצן".
 בפסטיבל ישראל: "רומיאו ויוליה". ב"פסטיבל עכו"
 לתיאטרון: "החייל הרזה", "מיין קאמפף". בפסטיבל
 תיאטרון קצר בצוותא: "ילדות", "קופסת התכשיטים של
 לי-הו". משחק בתפקיד 'המנחה' בקברט הסאטירי
 (שהוא אחד מיוצריו) "בורדל טוטאל - הפסקת אש",
 המציג בימים אלו במועדון הבארבי, בת"א.
 קולנוע: "המשגיחים", "המילים הטובות", "חתונה מנייר",
 "כלת הים", "עדות", "ארץ פצועה".
 בטלוויזיה שיחק בסדרות: "חנוך לוין-חיים שכדוגמתם
 עוד לא ראינו מעולם", "רוז", "כפולים", "בלו נטלי",
 "פרופיל 64", "אלנבי".
 זכה בפרסים: פרס התיאטרון הישראלי, השחקן המבטיח
 לשנת 2007 (בהצגה "הילד"). פרס אופיר, שחקן השנה
 לשנת 2012 (על תפקידו בסרט "המשגיחים"), פרס
 אופיר, שחקן השנה לשנת 2015 (על תפקידו בסרט
 "ארץ פצועה"). פרס מבקרי הקולנוע בישראל, שחקן
 השנה לשנת 2012 ("המשגיחים"). פרס השחקן הטוב
 ביותר, פסטיבל - תורכיה לשנת 2012 ("המשגיחים").
 פרס קיפוד הזהב, שחקן השנה לשנת 2012 (על תפקידו
 ב"מיין קאמפף"). פרס קיפוד הזהב יוצר הצגת השנה
 לשנת 2016 (הקברט "הפסקת אש"). פרס השחקן הטוב
 ביותר, פסטיבל עכו לתיאטרון 2011 ("מיין קאמפף").
 ציון לשבח לשחקן ראשי, פסטיבל הקולנוע ירושלים
 2012 ("המשגיחים"). פרס השחקן הטוב ביותר, בייס סם
 שפיגל לקולנוע ירושלים לשנת 2009. פרס התיאטרון
 לילדים ונוער, יוצר בתחילת דרכו לשנת 2006.

**נבלתי את פי,
 התחננתי,
 פצעתי,
 שקעתי בדמעות וזע,
 טפסתי על דבר-מה.**

**ובשמים, האדמים
 כמרסליזה,
 גוססת שקיעת חמה.**

הנה בא הטרופי.

הכל חדל להיות.

**הלילה מגיע
 לחטף
 סעודה.**

**ךאו,
 הרקיע -
 שוב איש קריות
 עם חפן כוכבים
 שהכתמו בבגידה.**

ירון ברובינסקי | ליאניד גאייב

בוגר בהצטיינות - בית צבי בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה שנת 2000, למד
 ספרות באוניברסיטת Nanterre בפריז.
 תיאטרון באר-שבע: כתב, עיבד ושיחק ב"קומדיה סקסית לביל קיץ". כמו כן
 שיחק ב"רק אתמול נולדה", "הכל אודות חווה", "עפיפונים", "הצעה מגונה".
 תיאטרון הקאמרי: "מי מפחד מוירגיניה וולף", "כסף עובר ושווא", "מבדולח
 לעשן", "הכתובה". "תעלומה בקונצרט", הצגה עם התזמורת הקאמרית
 הישראלית.

כתב וביים את "ספאזם", מופע נונסנס סאטירי בצוותא ובצ"א בשנים 2010-2007.
 טלוויזיה - מנחה את "לעוף על המיליון", "דייט בחשיכה", "נבחרת ישראל
 בטלוויזיה", "איך להיות" (דוקו), "אורלי וגיא בע"מ", "בייב מגנט", "האולפן
 השקוף", "מועדון המבקרים", "זה המצב". כתב, ערך והגיש את "יותם בל - החזאי
 המטורף" בהיום שהיה. כמו כן שיחק ב"קינגים", "החברים של נאור", "הפרויקט
 הירוק", "לאהוב את אנה", "האלופה", "חברות", "מתלהבת", "החממה", "אולי
 הפעם", "בקצב הקצב", "המקום", "קוויקי", "יומני החופש".
 קולנוע - "שניים בלילה" (תסריטאי ושחקן ראשי, זוכה 9 פרסים בינלאומיים). כמו
 כן שיחק ב"אלטלנה", "היו לילות", "סינדרום ירושלים", "חיותה וברל", "פנסיון
 פראכט".

רדיו - "סטטוס קוו", תכנית סאטירית שבועית בגלי צה"ל וכן "פרס ישראל",
 תכנית בוקר יומית ברדיו תל-אביב 102.
 הנחה את טקסי פרסי התיאטרון, הטלוויזיה, הקולנוע, הסיפרות, פסטיבל
 הקולנוע אילת ואת פסטיבל תרבות ישראל צרפת.
 השתתף בקמפיילים כפרונטור וכקריין. כמו כן כתב, יצר וערך סדרות רשת ותכני
 רשת מקוריים.

שירי גולן | לובוב רנייבסקאיה

בוגרת ביה"ס התיכון ע"ש תלמה ילין וביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי
 1992.

זוכת מלגות קרן שרת 1992-1990. מלגה מטעם הקונסוליה הבריטית.
 זכתה בפרס השחקנית המבטיחה לשנת 1995 ופרס הצטיינות מטעם תיאטרון
 באר-שבע.

בין תפקידיה בתיאטרון - תיאטרון הקאמרי: "אוליאנה", "עולמה של איימי", "לכל
 השדים והרוחות", "יום במותה של ג'ו", "המלביש", "אחורי הקלעים", "קרוב
 לבית", "יומן חוף ברייטון", "המלך ליר", "אוי אלוהים" ועוד. תיאטרון באר-שבע:
 "כולם היו בני", "אם הבית", "קיץ ועשן", "אהבה וזיכרון", "מחלת נעורים", "נוכלים
 ואוהבים", "המלאך הכחול", "הפסנתר של ברטה", "קן הקוקייה", "המון רעש על
 לא כלום", "למה לא באת לפני המלחמה", "איפיגניה", "בין חברים", "בית ברנרדה
 אלבה", "רוחות", "הרולד ומוד", "חתונת הדמים", "עפיפונים", "הורים איומים".
 תיאטרון תמונע: "מרי סטיוארט", "השחקן", "הבכחות".
 טלוויזיה וקולנוע - "המסע הארוך", "אבדות ומציאות", "המגפה" ועוד.

אביגיל הררי | אניה

בוגרת הסטודיו לאמנויות התיאטרון מיסודו של יורם לוינשטיין, 2014. בוגרת מגמת תיאטרון בתיכון לאמנויות על שם תלמה ילין, 2008. פרסים ומלגות במסגרת הלימודים: זוכת מלגת קרן שרת 2013. זוכת תחרות מונולוגים ישראליים 2013. זוכת תחרות מונולוגים קלאסיים 2013-2014. זוכת תחרות מונולוגים קומיים. זוכת תחרות שירי מחזות זמר 2014. זוכת תחרות שירי אהוד מנור 2014. תיאטרון באר-שבע: "חתונת הדמים", "רומיאו ויוליה", "בית ברנרדה אלבה", "עפיפונים". תיאטרון הקאמרי: "יום במותה של ג'ו", "עד ראיה". סטודיו למשחק ברלין, "השאובינה: אנטיגונה". תיאטרון המדיטק: "הידי בת ההרים" ERNST BUSCH. במסגרת הלימודים: "אנה קרנינה", "המחברת הגדולה", "אמת אלימה". טלוויזיה - "האי", "מתים לרגע". קולנוע - "למראית עין", "שחייה לילית" (זוכת פרס השחקנית הטובה בתחרות ביה"ס לקולנוע "סם שפיגל" 2013), "מנפאוואר".

אורי זגורי | פישצ'יק

בוגר ביה"ס הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. תיאטרון הספריה: "מהגרים", "כוכב ללא שם", "ספסל". תיאטרון חיפה: "יתוש בראש" "אומנות המשחק" "אימפרו". תיאטרון הקאמרי: "ילדים רעים", "אמא קוראז", "המלביש". תיאטרון באר-שבע: "בית הקפה", "לא על זמירים", "קן הקוקייה", "רעש על לא כלום", "פרח השכונות". קולנוע: "קרט פלשתינה", "קוללוש". טלוויזיה: "שבתות וחגים". זוכה מלגות הבימה ע"ש שושנה דואר, לילך סגל.

אורה מאירסון | פירס

בוגרת בית הספר הגבוה לאמנויות הבמה בית צבי. תיאטרון החאן: "ובל", "הדיבוק", "קליגולה", "תהילה", "עידו ועינים", "הכלה המתה", "רזונטה חוזר משדה הקרב", "עלילות יחזקאל פיירמן", "פעמונים בירושלים", "אילוף הקטן", "באר הבז", "היורדים אל הים", "הרופא בעל כורחו", "אביב מתעורר", "לילה במאי", "ינתי פרזי", "לאונס ולנה", "נולדו אשמים", "האשה הגדולה מהחלומות", "חבר'ה", "רציחות קטנות", "אהבה שגעון - תמונות שקספיריות". תיאטרון הבימה: "פצפונת ואנטון", "מחול המוות", "מסע ארוך אל תוך הלילה", "הילד חולם", "הדה גאבלר", "רוקדים בלונאסה", "הבחורים בדלת ממול", "השושנה המקועקעת", "סיראנו דה ברזראק", "חשיבותה של רצינות", "הפליקאן", "הסנוב", "המאובן", "מדיאה". תיאטרון הקאמרי: "דבורה בארון", "נתן החכם". תיאטרון חיפה: "חברים", "הדוכסית מאמלפי", "הצמא והרעב". תיאטרון באר-שבע: "הכל אודות חווה", "רק אתמול נולדה", "בין חברים", "בית ברנרדה אלבה", "גרין מייל". תיאטרון תמונע: "סלינגר", "העורבים של מר ולסר", "החתונות של אמא", "המתנדב". הספריה: "בשפול", "ריצ'רד השלישי", "כמו שתרצו אותי". הזירה הבינתחומית - "דולי סיטי" תיאטרון ארנסברג, גרמניה: "קסנדרה". אנסמבל עיתים: "הרצל". אוניברסיטת תל-אביב: "דון ז'ואן ושיפל חברו", "הרחק מכאן". תיאטרון הסימטא: "כל יום חמישי". טלוויזיה - "חמ"ל", "מלנומה אהובתי", "סרוגים", "המיוחדת", "פנים אבודות בתנ"ך".

דני שפירא | נוד / פועל

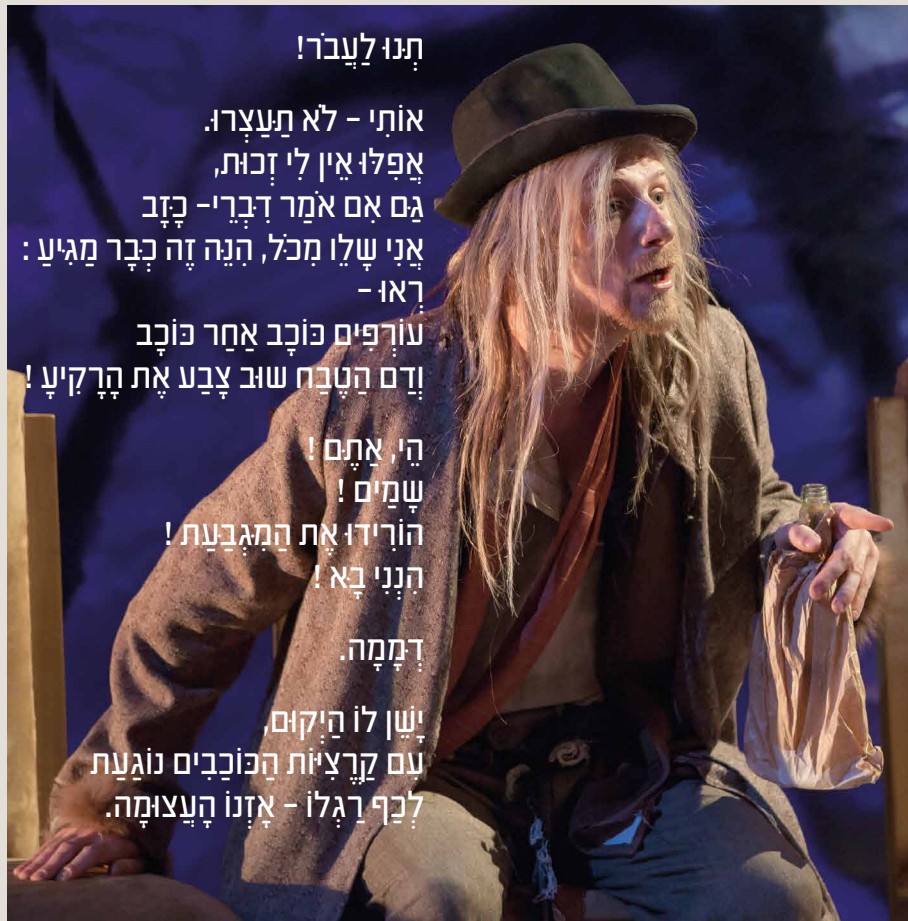

בוגר גודמן בית ספר למשחק בנגב 2015. יוצר מוזיקה בבאר-שבע משנת 2001. תפקידים בהפקות בית הספר - "משחקי הפיגמה", "הנסיכה איבון", "בית ספר לנשים", "הגלגול", "אישה אחת ששרה", "ערב משירי חווה אלברשטיין. תחרות הקראת שירה, גודמן בית ספר למשחק בנגב 2014. תיאטרון באר-שבע: "אם נדע לאהוב", "הרולד ומוד", "חתונת הדמים", "רומיאו ויוליה". תיאטרון הפרינג' באר-שבע: "נפולי ברוקלין קיסריה".

מעין תורג'מן | וריה

בוגרת הסטודיו לאמנויות הבמה מיסודו של יורם לוינשטיין מחזור 2012. תיאטרון באר-שבע: "סליחות", "איזה יופי", "פרח השכונות". תיאטרון המדיטק: "מומו". סטודיו למשק יורם לוינשטיין: "טרורזים", "ילד הנה ציפור", "בן לוקח בת". קולנוע וטלוויזיה - "הפרויקט של עומרי גורדון", "החזן היס", "הרחק מהיעדרו". 2014 פרס מיוחד על משחק, פסטיבל הסרטים גנט, בלגיה עבור התפקיד ב"הרחק מהיעדרו". 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש ד"ר שוש אביגיל. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש עדי קאמרי. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש אוהלה הלוי. 2012 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש מטעם קרן שושהיים. 2011 מלגה בתחרות מונולוגים ע"ש עדי קאמרי.

תְּנוּ לַעֲבֹר!

אוֹתִי - לֹא תַעֲצְרוּ.

אֶפְלוּ אֵין לִי זְכוֹת,

גַּם אִם אִמַר דְּבָרֵי-כָזָב

אֲנִי שָׁלוּ מְכַל, הֲנִיָּה זֶה כְּבָר מֵגִיעַ:

רֹא-ו

עוֹרְפִים כּוֹכֵב אַחַר כּוֹכֵב

וְדָם הַטֵּבַח שׁוֹב צָבַע אֶת הָרֶקִיעַ!

הִי, אֲתֵם!

שְׁמִים!

הוֹרִידוּ אֶת הַמִּגְבָּעֹת!

הֲנִי בָא!

דְּמָמָה.

יִשָּׁן לוֹ הַיְקוּם,

עִם קְרָצִיּוֹת הַכּוֹכְבִים נוֹגְעֹת

לְכַף רַגְלוֹ - אֲזַנּוּ הַעֲצוּמָה.

האנשים שמאחורי הקלעים

נהלה ציבורית יו"ר: פרופ' אייל שיינר ריימונד אברגיל	מנהל שיווק ומכירות ירון משלי	נהלה ציבורית יו"ר: פרופ' אייל שיינר ריימונד אברגיל
קרן אוזן אורן אהרון אבי אטיאס עו"ד דני אליגון	מנהלת מח' מכירות ושירות לקוחות אילנית וקנין-בקר נציגות מכירה אירית אדרי, ורד דהן, שרה דוויט, הלן דוויטש, כלנית זרו,	ד"ר אנגלרט מאיר פיני בדש ראובן בן סימון משה גולדפרב דניאלה גז אשר גרינבאום ד"ר אהוד דוידסון פרופ' צבי הכהן אפרת זיו-אספיס עפרה חן אהרון ידלין דוד יוסוב סימה כחלון גילה לוי נופר ליפשיץ עליזה מנור פרופ' ג'ורג' מרקוביץ עו"ד מאיר סהר אריה קליימן אמיר רזנבלית יוסי רייך גלית שביט יצחק שותיל
ממונה בטיחות יעקב הכהן ייעוץ משפטי רמה לשם, עו"ד אהוד ערב, עו"ד משרד רו"ח חדד ושות', רו"ח מבקר פנים אלברט פרץ, רו"ח רופא התיאטרון ד"ר מיקי (מייקל) גידון	אחריות מלבישות לריטה מיגירוב מלבישות יהודית אלקיים, עינת סמואל, שנית ביטון, אביבי עמר איפור ועיצוב פאות ותסרוקות מרינה נודל מעצבת ומנהלת מחלקת תלבושות ואביזרים גילי כוכבי מחלקת תלבושות ואביזרים אורה קומוביל צוות במה יוסף ברונשטיין, אריה לוצאטו, דודו מויאל, יהודה מליסה, אלעד רחמים, ארבל פורסטר מנהלי במה משה הראל, אלי יוספי, אלי יורם, מוטי ברהום, חנוך אברהם מח' סאונד ומולטימדיה יעקב אבודרהם, אנדריי לומנובסקי, אייל פיש, ניר רובין מנהל טכני ומנהל מח' סאונד ומולטימדיה אופיר ספיר תאורה רותם אבירם, שמעון זרחי, אבי זוהר, אלירן צדיק, גבי פרידריך מנהל ומעצב תאורה שמואל מור מנהלי הצגה שלמה לסרי, איציק קריספין מנהל הפקות ותפעול יואב מהרבני יעץ אמנותי עידו ריקלין מנהל אמנותי רפי ניב מנכ"ל אורן אהרוני	מנהלת מכירות אזור דרום אושרה דנן מנהלת מכירות חוץ רונית קריספין דוברות ויחסי ציבור איילת בראל מנהלת פרסום והפקות דפוס שני אמור רכז שיווק בניו-מדיה מיכאל קושניר מנהלת המחלקה החינוכית הילה זינסקר-פז מחלקה חינוכית הילה ישעיהו, מאיה מימון, נעה בלבן, טניה פיימן רכות מצוינות בתיאטרון גפן אלחיאני מנהלת כספים כנרת סברי, רו"ח נהלת החשבונות שרה כהן חשבות שכר והנה"ח אילנית דחליקה מנהלת לשכת הנהלה אירית כהן

חברי אגודת ידידים לשנת 2017

(לפי סדר הא"ב)
מייסדים
 גרינברג אורית
 לוצאטו את לוצאטו בע"מ
 לוי אריה - הקהילה היהודית של מונטריאול - Federation CJA
 מתן שירותי בריאות בע"מ
ידידים
 אביסרור ג'ורג'ט ואלי - אביסרור משה ובניו
 אביסרור גלית וג'קי - אביסרור משה ובניו
 אביסרור מורן ויורם - אביסרור משה ובניו
 אבקסיס משה משרד עורכי דין
 עו"ד אבקסיס נסים ורינה
 איתני רונית ואלדד
 אליה רחל ומקס
 אלימלך כוכי ומאיר
 אניסמן רחל ואבני חיה
 אספיס-זיו אפרת ורוני - שבלול הפקות
 ביטון איתן - ORMEDIA
 בליסטרטא שוש וגיל
 בן דוד חביב - אפיק מדיה בע"מ
 בן ישי רחל ויוסי - חברת ש.ב.ה שיטות בניה
 בן סימון דוד, מנכ"ל - אדמה מכתשים
 בן שמואל יצחק
 בר שרון ועודד - גלידה באר-שבע
 ברקאי פנינה ודניאל
 ד"ר ברנר הלל ודורה
 גז דניאלה ויוסי
 גרינבאום אירית ואשר
 דגורנו חושן ושלומי
 עו"ד זור אלי
 ד"ר אורי חבושה, רכז התקשרויות - אדמה מכתשים
 חמו שי וטל - חמו שי עבודות בניה בע"מ
 ד"ר טרה הילה
 משרד טולצ'ינסקי שטרן מרציאנו כהן לויצקי ושות'
 כחלון סימה ויעקב
 להב חגית ואלי
 ליפשיץ איריס ועופר
 לוי רחל, קשרי קהילה - אדמה מכתשים
 גלית ורפי לנקרי
 מיטלד אורית ואורי
 מסלם לינדה וראובן
 נב אקולוגיה - אגודה שיתופית חקלאית בע"מ
 נב מינללים בע"מ
 נוראל חזי ורחל
 נגר אבלין וגבי - פארק הרכב גבי
 ד"ר יעל סנה ועו"ד שגית ביתן
 סדן דגנית ויורם
 סופרו מירב ויובל
 סמדג'ה אמיליה וציון
 עופר ליאורה - אחים עופר הנדסה
 עג. מנור, ירום, שיווק וניהול בע"מ
 פרחי שוקולד - צמיגי ליבוביץ
 ד"ר חיים ואורנה פרלוק
 צבי תקשורת והוצאה לאור בע"מ
 קבוצת י.ש אחים יעקובי YSB
 שדה טל
 שופן יהודית
 שורק יפה ויגאל
 שניר מיטל וצחי - קבוצת ארלחורוב
 שקד חדווה וארז
 ד"ר דורית ואלון תבור
 תבליני מימון

נותני חסויות ותורמים
 אדמה מכתשים
 Adelis Fondation/Adelis Foundation

שחקני התיאטרון

לעונה 2016-2017
 (לפי סדר הא"ב)
 אביטל איצ'ו
 אבני תום
 איתן יעל
 אסף רוני
 אפשטיין עמית
 ביטרמן רון
 בן-דוד אודי
 ברובינסקי ירון
 גדני שירי
 גוב ארי תמר*
 גולן שירי
 גורן ליאת
 גרציאני תום
 דוברוביזקי אנה
 דייכס וויקס ג'יידי
 דנון ענבר
 דקה עלאא
 הגואל אוזלין
 הרוש אלירן*
 הררי אביגיל
 וינברג מיכל
 זגורי אורי
 זוהר עופר
 חגי תום
 טובלי אורלי
 ינאי מיכל
 כהן אורן*
 כרמי יובל
 לוין תמר*
 מאירסון אורה
 מידן זוהר*
 מנקי ניר
 נאה שרון*
 סעדיאן יואב
 עדני אדוה
 פרומוביץ נעמי
 פרץ ניר
 צ'רצ'י יונתן
 קיגלר דוד
 קנטור ארז*
 קריאף אמיר
 רוטשילד ניצן*
 רייך ירמי
 שולמן מולי
 שנל אדם
 שפירא דני*
 תורג'מן מעיין

* בוגרי גודמן
 ביה"ס למשחק בנגב

להצגה "גן הדובדבנים"

מנהל ויצור ותפעול יואב מהרבני, דרור הרינזון | מנהל טכני אופיר ספיר | מנהל הצגה איציק קריספין
 מנהל במה מוטי ברהום | עוזרת במאי ימית אטיאס | תפעול תאורה שמואל מור, גבי פרידריך, עדי זריהן
 תפעול סאונד יעקב אבודרהם | רקוויזיטור יהודה מליסה | מלבישות לריטה מיגירוב, שנית ביטון | נעיצוב ויצור פאות, תסרוקות ואיפור מרינה נודל | ייצור אביזרים אורה קומוביל, עירית נתיב | בניית תפאורה אהרוני תפאורות
 עריכת תוכן לתוכניה נועה שכטר | עריכת תוכניה שני אמור | תודה לאידי-מסעדת דגים ופירות-ים

By **Anton Checkov**
Translated by **Roe Chen**
Adapted and Directed by **Ido Ricklin**
Set design **Elthan Levi**
Costumes design **Svetlana Breger**
Light design **Phelis Ross**
Music **Dori Parnes**
Movement **Tula Damari**

The cast

Shiri Golan - Lubov Ranevskaya
Yaron Brovinsky - Leonid Gaev, Her Brother
Avigail Harari - Anya, her younger daughter
Maayan Turgeman - Varya, her adopted daughter
Tom Avni - Peter Trofimov, a student
Roy Assaf - Lopakhin, a businessman
Uri Zaguri - Pischik, a neighbor
Ora Meirson - Firs, an old servant
Dani Shapira - A Vagabond / A Workman

Extracts from the poem "A Cloud in Trousers"
by Vladimir Mayakovski
translated by Emanuel Gelman

41 Rager Bvd. Beer-Sheva, Israel
Tel: 972-8-6266444
www.b7t.co.il

